

РЕШЕНИЕ

№ 301

гр. С.З., 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Таня Д. Кемерова Митева
като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20235500500080 по описа за 2023 година

Производството се води по реда на чл.435, ал.4 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по жалба Д. С. М. – трето лице в изпълнителното производство, действащ чрез адв. Ц. М., срещу отказ от 18.11.2022 г. за вдигане на възбрана на недвижим имот, постановен от ЧСИ Д.Д., с рег.№ ** на КЧСИ и район на действие при Окръжен съд – С.З. по изп.д.№ 241/2019 г.

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен, т.к. към момента на налагане на възбраната върху ¼ идеална част от недвижимият имот, той се е легитимирал като неин собственик и е бил във владение на имота.

Претендира се отмяната на обжалвания отказ.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК взискателят и длъжникът не са подали възражения против жалбата.

В своите мотиви по чл.436, ал.3 от ГПК ЧСИ Д.Д. изразява становище за недопустимост, респ. неоснователност на жалбата.

В откритото съдебно заседание участва чрез пълномощник-адвокат единствено взискателят В. И. К., като оспорва жалбата и пледира за оставянето ѝ без уважение.

С. окръжен съд, след като обсъди изложените в жалбата и възражението твърдения на страните и провери обжалваното действие на ЧСИ по изп.д.№ 20190400241 на ЧСИ Д.Д., с рег.№ ** в регистъра на КЧСИ и район на действие при С. окръжен съд, намира за установено от**

фактическа и правна страна следното:

На 15.11.2019 г. е било образувано изп.д. № 2019**0400241 на ЧСИ Д.Д. по молба на вискателя В. И. К., въз основа на изпълнителен лист от 19.12.2011 г., издаден по ч.гр.д.№ 3190/2011 г. и изпълнителен лист от 05.03.2015 г., издаден по гр.д.№ 1346/2012 г., и двете по описа на К. районен съд, с които е разпоредено длъжникът С. П. М. да заплати на В. И. К. сумата от 25 000 лв., ведно със законната лихва върху нея, считано от 16.12.2011 г. до изплащане на вземането, 500 лв., и 3200 лв.

Принудителното изпълнение е било насочено срещу недвижими имоти та длъжника, притежавани в съсобственост с трети лица, като на 04.12.2019 г. по искане на съдебният изпълнител е била вписана възбрана върху ¼ идеална част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 35167.501.419.9.6, представляващ жилище-апартамент, находящ се в гр.К., бул. „*****“; ¼ идеална част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 35167.501.419.9.16, представляващ ателие за творческа дейност, находящ се в гр.К., бул. „*****“ и ¼ идеална част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 35167.501.419.4.8, представляващ жилище-апартамент, находящ се в гр.К., бул. „*****“.

На 12.12.2019 г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение.

На 08.01.2020 г. С. П. М. е представил на ЧСИ Д. удостоверение, издадено от Районен съд –К. по ч.гр.д.№ 4/2020 г. по описа на съда, удостоверяващо отказът му от наследството на П. С. М., починал на 16.04.2017 г. в гр.К..

На 22.09.2022 г. С. П. М. и Д. С. М. са продали на В.Д.А. самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 35167.501.419.9.16, представляващ ателие за творческа дейност, находящ се в гр.К., бул. „*****“, а на В.К.Т. - самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 35167.501.419.9.6, представляващ жилище-апартамент, находящ се в гр.К., бул. „*****“.

Купувачите са поискали от съдебния изпълнител да вдигне наложените върху имотите възбрани.

На 03.11.2022 г. Д. С. М. е подал молба до съдебния изпълнител, с искане за вдигане на наложените възбрани върху ¼ идеални части от двата недвижими имота, обосновано с твърдение, че той е собственик на възбранените имоти, т.к. е налице отказ от С. П. М. от наследството на покойния му наследодател П. С. М..

С обжалваното постановление от 18.11.2022 г. ЧСИ Д. е отказал да вдигне възбраните.

Постановлението е било съобщено на Д. С. М. на 01.12.2022 г., а на 08.12.2022 г. е депозирана жалбата, предмет на разглеждане в настоящото производство.

Съдът намира, че жалбата е допустима, т.к. е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол отказ на частния съдебен изпълнител, от процесуално-

легитимирана страна, в предвидения законов срок за обжалване.

Разгледана по същество жалбата се преценява за неоснователна по следните съображения:

Разпоредбата на чл.435, ал.4 от ГПК предвижда възможността трето на изпълнителния процес лице да обжалва насочването на изпълнението върху имот, който в деня на възбраната се намира в негово владение. Жалбата не се уважава, ако се установи, че имотът е бил собствен на длъжника при налагането на възбраната.

В случая възбранените недвижими имоти са представлявали съпругеска имуществена общност на наследодателите на длъжника С. П. М. – родителите му П. С. М. и Д.А. М.а.

След смъртта на П. С. М., починал на 16.04.2017 г., законните му наследници – съпруга Д.А. М.а и син С. П. М., са били призовани към наследяване.

Отказ от наследството на П. С. М. длъжникът С. П. М. е направил след вписването на възбраните върху $\frac{1}{4}$ идеални части от процесните имоти, за обезпечаване на вземанията на кредитора в изпълнителното производство.

Съгласно чл.452, ал.2 и чл.453, т.1 от ГПК извършените от длъжника след вписването на възбраната действия на разпореждане с вещни права върху недвижим имот, не могат да се противопоставят на вискателя.

Отказът от наследство е едностранна правна сделка, която представлява действие на разпореждане с вещните права от наследствената маса.

Макар отказът от наследство да има ретроактивно действие от момента на откриване на наследството, в аспекта на чл.435, ал.4 от ГПК следва да се приеме, че ако е вписан след възбраната върху имота, то по аргумент от чл.453, т.1 от ГПК по отношение на вискателя и присъединените вискатели за собственик на имота към момента на налагане на възбраната следва да се счита отказалият се от наследството длъжник.

По изложените мотиви жалбата на Д. С. М. срещу постановлението за отказ от 18.11.2022 г. за вдигане на възбрана на недвижим имот се преценява за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Относно разноските:

Разноски не се присъждат поради липсата на отправено искане в тази насока от правоимащата по реда на чл.78 от ГПК страна.

Водим от изложените мотиви и на основание чл.437, ал.4 от ГПК Окръжен съд – С.З.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Д. С. М. – трето лице в изпълнителното производство, действащ чрез адв. Ц. М., срещу отказ от 18.11.2022 г. за вдигане на възбрана на недвижим имот, постановен от ЧСИ Д.Д., с рег.№ ** на КЧСИ и район на действие при Окръжен съд – С.З. по изп.д.№ 241/2019 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване пред по-горестоящ съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____